

להשתפר ולהתקדם כל הזמן. מספרים עליו שהיה יכול להסביר במשך שעות שורה אחת מהגמרא, בלי לחזור על אותו דבר פעמיים. בעזרת פיסקה קצרה מהגמרא הוא היה מסביר את כל הבעיות האקטואליות באותם ימים.

יחד עם זאת, נחשב היה למורה קשה. המיתוס של דמותו נבנה, בין היתר, גם על בסיס האובססיות השונות שלו. הגדולה שבהן היתה השמירה הקנאית על פרטיותו והביוגרפיה שלו. תלמידיו מספרים שלא הסכים שיעלו אותו לתורה כדי ששמו האמתי לא ייודע. בכך מספר שפעם נכנס לחדרו של שושני וראה דף שנפל על הרצפה. בתמימות ביקש להרימו וראה שם שורות בכתב־ידו הצפוף של שושני, משהו שנראה כמו ניסחאות מתמטיות; "הוא התנפל וחטף לי את הדף מתוך ידי".

כל חייו היה חי בדוחק. עם זאת, היו שמועות שעליבותו מסתירה כסף גדול שקיבל כשכר לימוד מאנשים ידועי שם שביקשו שילמד אותם. כך, למשל, הוסברה יכולתו לנדוד בעולם. הסופר אלי ויזל גורס שמדובר ביותר משמועות: "פעם, בצרפת, ישבנו ולמדנו בחדר שלי, כשפתאום ראה חיילים נכנסים לבניין. הם באו בסך הכל

לבדוק את התעודות שלנו, אבל הוא נבהל וברח ואמר לי לשמור על המזוודה שלו. זו היתה מזוודה ישנה ועלובה, אבל פתאום היא נפתחה בידיים שלי וראיתי שם כסף וזהב. סגרתי אותה, וכשהוא חזר לא דיברתי על כך מלה".

בין השנים תשט"ו-תשט"ז התגורר שושני שוב בצרפת, ובאמצע שנות החמישים נסע שושני לתחנתו האחרונה, במונטווידאו שבאורוגוואי, בעקבות הזמנה של תלמיד לשעבר מצרפת שהיגר לשם.

מזכירו של הרבי, הרה"ח ר' בנימין קליין ע"ה, הגיע באחת השנים לעיר במסגרת 'מרכז שליחות' כדי להפיח רוח יהדות בקרב יהודי המקום, והוא ניצל את ההזדמנות לפגוש ביהודי המסתורי, אשר נודע כי היה לו קשר עם הרבי.

"באחת הנסיעות שלי לאורוגוואי עם חבר לשליחות, שמענו שיש אדם בשם פרופסור שושני שהכיר את הרבי עוד מאירופה", סיפר הרב קליין. "חיפשנו אותו במשך זמן ולבסוף מצאנו אותו יושב באחד מבתי הכנסת. הוא היה לבוש בגדים ישנים מאוד, ובכלל היה נראה מוזנח. כשפגשנו אותו, סיפרנו לו שאנו חסידי חב"ד.

'אתם מכירים את הרבי?' שאל אותו. 'בוודאי, אנחנו רואים אותו בכל יום', השבנו.

אך הוא אמר לנו: "אתם רואים אותו, אבל אינכם מכירים אותו"...

"לאחר מכן ביקש מאתנו שהרבי ישלח לו טלית גדול וש"ס.

"כשחזרנו לניו יורק, דיווחנו על כך לרבי והרבי הורה שנמלא את בקשתו. לאחר זמן נודע לי שלאחר פטירתו קברו אותו באותה טלית ששלחנו בהוראת הרבי"...

•

בשבת קודש פרשת וארא, כ"ו בטבת תשכ"ח, השתתף בסמינר לצעירים במונטווידאו, בירת אורוגוואי. שניים מתלמידיו השתתפו אף הם. בליל שבת התמוטט שושני, כנראה מהתקף לב. תלמידו שלום חזנברג מספר שבילו זמן רב בחיפוש אחר רופא. "זה שהגיע לבסוף לא היה בעל הכישורים המתאימים", ומר שושני נפטר מהתקף לב.

גם בשלב זה של סוף חייו, לא סרה חידת זהותו, כאשר במקום ארע דבר פלא מדהים: בכיסו נמצא פתק ובו מספר טלפון בשווייץ של אדם שהכירו. כאשר התקשרו למספר הטלפון, התברר כי אותו אדם נפטר 24 שעות קודם לכן...

סודותיו נלקחו אתו אל הקבר ובכך נותרה אישיותו עלומה בחייו וכך גם במותו. אפילו על מצבתו לא נכתב שמו הפרטי כי אם זאת בלבד **"הרב והחכם שושני ז"ל. לידתו וחיו סתומים כחידה"**.